

Apliknande monster i kusliga skuggspel

Publicerad i går 15:14



Vy från Johan Thurfjells utställning på Södertälje konsthall

Foto: Jean-Baptiste Béranger

Johan Thurfjells utställning "Gränslandet" på Södertälje konsthall cirklar runt det så kallade Chatawamonstret i Mississippis träskmarker. Det är en skissartad berättelse men med säregen lockelse, skriver Nils Forsberg.

Nils Forsberg

Text



Utställning

"Gränslandet"

Johan Thurfjell

Södertälje konsthall. Visas t o m 30/11

En del monster är återkommande. Föreställningen om en stor och hårig vild varelse dyker upp i skilda mytologier och tider. Den tibetanska yetin, sasquatch/bigfoot i Nordamerika och Baskiens jentilak är några av dessa "vildmän", alpländernas

Krampus och de sardiska mamuthones är släktingar i europeisk folklöre.

Är de symboler för något undermedvetet? En sorts varningar om farorna med att inte hålla gränsen mot det djuriska? Nedärvda bearbetningar av människors möten med neanderthalare för tiotusentals år sedan?

I Johan Thurfjells utställning "Gränlandet" på Södertälje konsthall står i alla fall Chatawamonstret i centrum.

Utgångspunkten är historien om ett urspårat cirkuståg i södra Mississippis träskmarker för drygt hundra år sedan. Alla djur ombord ska ha återfunnits döda, utom en stor apliknande varelse som var spårlöst borta. Sedan dess grasserar berättelserna, om mystiska spår och tagna djur.



Skuggspel i Johan Thurfjells utställning. Foto: Johan Thurfjell

Berättelsen skissas med skolkrita på konsthallens svarta väggar, i en svartvit film kommer lokalbefolkning till tals och kusliga skuggspel och objekt står här och där. En sorts skulptur av grenar, rep och säckväv gestaltar det bråte som bildas i floden om sommaren.

Det är en säregen lockelse som den amerikanska södern utövar. Den är som ett gränstillstånd, en fuktig, het och tryckande värld där civilisation är undantag, alla är lite för nära släkt och de flesta tror att John Boormans Den sista färden är en dokumentär.

Gränlandet lever i ärlighetens namn mer på berättelsen om monstret och just myten om den mystiska södern, än på verkens egen kraft. Intrycket är att det här är skiss, en avstämning av något som ännu håller på att ta form.

Vilket det också är – i slutet av januari öppnar del två av Johan Thurfjells projekt, på Fullersta gård i Huddinge. På andra sidan, heter den utställningen. Vad kommer vi att möta där? Jag kan knappt vänta.

Läs fler [konstrecensioner](#) här.

Text

Nils Forsberg
kultur@dn.se

Följ